

Acròbates
Cultura

La paraula: exili de l'exili

Maria Mercè Marçal

(amb Mercè Sampietro i Eduard Iniesta)

La paraula: exili de l'exili. Maria Mercè Marçal

La força de la paraula creadora, la paraula correctora de la realitat, la paraula que construeix en l'altre i per a l'altra és en la particular veu poètica de Maria Mercè Marçal l'eina de reflexió i revisió, de vida i de mort, de l'amor i de la dona.

Dona ferma i lluitadora, desacomplexada i militant, Maria Mercè Marçal forjà amb les paraules la vida i amb la poesia el món. A vint anys de la seva desaparició la tornem a posar al centre de l'escenari, li retornem la paraula clara i melodiosa, l'extraiem de l'exili per compartir el seu ser i la seva presència.

MARIA MERCÈ MARÇAL

Maria Mercè Marçal va néixer el 1952 a Barcelona, però va passar la seva infantesa a Lleida, on estudià batxillerat i prengué el català com a llengua literària.

Es va llicenciar en Filologia Clàssica en la Universitat de Barcelona. A partir dels anys 70 va militar activament en l'antifranquisme i va cofundar l'editorial Llibres del Mall, una editorial de la qual van sortir una nova generació de poetes catalans. Es va vincular al feminisme com a activista cultural: conferències, traduccions, assajos...

El 1977 va publicar *Cau de Llunes*, obra que va guanyar el premi de poesia Carles Riba un any abans. El 1979 publica *Bruixa de dol*, un poemari que es va convertir en un dels llibres més venuts de la poesia catalana dels darrers 15 anys. Els seus poemes han estat recollits en dues antologies, *Llengua abolida* (1989), que recull la seva producció poètica de 1973 a 1988 i *Desglaç* (1997).

Amb la seva primera i única novel·la, *La passió segons Renée Vivien*, va guanyar el I Premi de Novel·la Carlemany, el Premi Institució de les Lletres Catalanes i el Prudenci Bertrana. Com a traductora va destacar per la traducció al català de les obres de Colette i Marguerite Yourcenar.

Va morir la matinada del 5 de juliol de 1998 a Barcelona.

MERCÈ SAMPIETRO

Actriu i dobladora catalana, nascuda a Barcelona, des de la dècada dels 70 està vinculada al teatre. El seu debut cinematogràfic va venir de la mà del director Jaime Chávarri l'any 1977 amb el film *Un dios desconocido* i destaca per pel·lícules com *El crimen de Cuenca* (1980) o *Lugares comunes* (2002), actuació que li va valer el premi Goya en la categoria de millor actriu protagonista. És coneguda també pels seus papers en telesèries com *Nissaga de poder*, *Porca misèria* o, darrerament, *La Riera*. Entre el 2003 i el 2006 va ser presidenta de l'Acadèmia de les Arts i les Ciències Cinematogràfiques d'Espanya, el 2015 li fou concedida la Creu de Sant Jordi i el 2018 el premi Gaudí d'Honor.

EDUARD INIESTA

Nascut a Barcelona, és un compositor català especialitzat en instruments de doble corda de la Mediterrània. Llicenciat en Dret per la Universitat de Barcelona, des dels 9 anys ja tocava la guitarra. La seva música plena de matisos, textures i sonoritat beu de la música popular, de les rondalles catalanes i mallorquines, acompanyada d'instruments de zones com Turquia, Portugal, Egipte o Grècia. La seva música és pura mediterrània.

Idea original: Vanessa Martín

Selecció de textos: Xavier Monjo

RIDER TÈCNIC

- Un micro de diadema (veu Mercè Sampietro).
- Un micro Shure 58 (veu Eduard Iniesta).
- Un micro condensador per a la guitarra tipus Shoeps, dpa o Neumann.
- Dues línies amb D.I per a la mateixa guitarra.
- 2 monitors amb 2 enviaments.
- 2 faristols
- 1 tamboret
- 1 cadira sense braços
- 1 tauleta auxiliar

DURADA DE L'ESPECTACLE

- 1 hora, aprox.

CONTRACTACIÓ

Vanessa Martín | info@acrobatescultura.com | 660 12 01 01

Acròbates
Cultura

